

SAKMĖ APIE STRAZDĄ IR GYVATĘ

TRILOGIJOS *BADO ŽAIDYNĖS* PRIEŠISTORĖ

SUZANNE COLLINS

baltos lankos

SAKMĖ APIE
STRAZDĄ
IR GYVATĖ

SUZANNE COLLINS

SAKMĖ APIE
STRAZDA
IR GYVATĖ

TRILOGIJOS *BADO ŽAIDYNĖS* PRIEŠISTORĖ

Iš anglų kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

baltos lankos

Pagrindiniai Akademijos laiptai buvo suprojektuoti dideliems studentų srautams, tad ir dabar ant jų lengvai sutilpo pareigūnai, profesoriai ir mokiniai, traukiantys į Aukų dienos šventę. Koriolanas lipo lėtai, stengdamasis atrodyti orus, jei kas nors atkreiptų dėmesį. Žmonės jį pažinojo – tiksliau, pažinojo jo tėvus ir senelius, – o iš Snou šeimos tikėtasi daug. Šiais metais ir ypač šį rytą jis vylėsi pelnyti asmeninį pripažinimą. Konsultavimas Mirties žaidynėse buvo paskutinis jo darbas prieš vidurvasarį baigiant Akademiją. Koriolanas mokėsi puikiai, o jei dar ir čia išpūdingai pasirodys – gaus piniginę premiją ir galės susimokėti už studijas universitete.

Loterijoje bus atrinkti dvidešimt keturi paaukotieji – po vieną berniuką ir mergaitę iš visų dvylikos pavergtų apygardų. Jaunuoliai bus suleisti į Mirties žaidynių areną ir kausis iki paskutinio širdies tvinksnio. Visa tai išdėstyta Taikos sutartyje, kuria nutrauktos Juodosios apygardų maišto dienos. Mirties žaidynės – viena iš bausmių, kurias užsitraukė maištininkai. Anksčiau paaukotieji būdavo apginkluojami, kad galėtų žudyti vieni kitus, ir suleidžiami į Sostinės areną – dabar jau apirusį amfiteatrą, iki karo naudotą sporto renginiams ir pramogoms. Sostinė skatino žmones žiūrėti žaidynes, bet dauguma vengdavo. Iš kilo reikalas padaryti jas įdomesnes.

Šiuo tikslu pirmą kartą istorijoje paaukotiesiems bus paskirti konsultantai. Tam darbui atrinkti dvidešimt keturi geriausi, protingiausi Akademijos absolventai. Iki galo dar nenuspręsta, kaip viskas vyks. Sklido kalbos, kad konsultantai turės paruošti paaukotuosius prisistatyti, galbūt papuošti prieš kameras. Visi sutarė, kad Mirties žaidynės, jei tęsis, turėtų virsti prasmingesniu renginiu. Žmonėms turėtų būti įdomu, kaip Sostinės jaunuomenė bendradarbiaus su apygardų paaukotoisiais.

Koriolanas įėjo pro juodomis vėliavomis išpuoštas duris ir skliautuotu koridoriumi patraukė į Hevensbio salę – iš ten stebės aukojimo ceremonijos transliaciją. Jis toli gražu nevelavo, bet salė jau gaudė nuo dėstytojų, studentų ir Žaidynių pareigūnų, kuriems nereikėjo gyvai dalyvauti pirmosios dienos iškilmėje.

Po minią zujo Nutildytieji, nešini padėklais su skiestu vynu, pagardintu medumi ir žolelėmis. Šis svaigus gėrimas buvo panašus į rūgštųjį vyną, neva saugantį nuo ligų ir padėjusį Sostinei laimėti karą. Koriolanas paėmė taurę ir paskalavo burnoje vyną, vildamasis nustelbti kopūstienės kvapą. Tačiau leido sau nuryti tik vieną gurkšnį. Gėrimas buvo stipresnis, nei dauguma žmonių manė, ir anksčiau Koriolanas buvo ne sykį matęs, kaip kai kurie aukštuomenės atstovai per daug prisivaišinę apsijuokė.

Koriolaną vis dar laikė turtuoliu, nors vienintelė jo valiuta šiuo metu buvo žavesys, kurį jis spinduliuote spinduliuavo į visas puses. Braudamasis per minią, jaunuolis vienodai draugiškai sveikinosi ir su dėstytojais, ir su studentais, klausinėjo juos apie šeimų narius, žarstė komplimentus:

– Jūsų paskaita apie bausmę apygardoms buvo pritrenkianti.

– Šaunūs kirpčiukai!

– Kaip mamai pavyko stuburo operacija? O taip, perduok, kad žaviuosi ja.

*

Dekanas Kaska Haibotomas, laikomas Mirties žaidynių steigėju, asmeniškai prižiūrėjo konsultantų rengimą. Buvo žvalus kaip lunatikas, apspangusiomis akimis ir, kaip visada, apsinėšęs morflingu. Kadaisė tvirtas kūnas suglebęs, oda nukarusi. Trumpai kirpti plaukai, pliktelėjusi kakta ir griežto silueto kostiumas tik dar labiau pabrėžė, koks jis susenęs. Pelnęs šlovę kaip Mirties žaidynių sumanytojas, vis dar laikėsi šioje klibančioje kėdėje, bet sklido kalbos, kad Akademijos komitetas baigia prarasti kantrybę.

– Šionai, – sušveplavo ir pamojavo sau virš galvos aplamdytu popieriumi. – Tuoju skaitysiu.

Studentai nuščiuvo ir ištempė ausis, kad girdėtų jį per salės šurmulį.

– Perskaitysiu jums vardą, tada pasakysiu, kam jis priskirtas. Aišku? Gerai. Pirmosios apygardos berniukas atitenka... – Dekanas Haibotomas prisimerkęs įsispitrijo į lapą, pamėgino susikaupti. – Akinius... – sumurmėjo. – Užmiršau.

Visų žvilgsniai nukrypo į akinius jam ant nosies. Žmonės palūkėjo, kol dekanas juos užčiuopė pirštais.

– Na va. Livijai Kardju.

Smulkiame kaulėtame Livijos veide nušvito šypsena, ji pergalingai iškėlė kumščius ir šaižiu balsu sušuko: „Jėga!“ Mergina visada buvo linkusi pasipuikuoti. Tarsi šį gardų kąsnelį būtų gavusi už savo nuopelnus, o ne dėl to, kad jos motina yra didžiausio Sostinės banko direktorė.

Dekanui Haibotomui vargais negalais lemenant sąrašą ir skelbiant apygardų berniukams ir mergaitėms paskirtus konsultantus, Koriolaną apėmė nevilts. Per dešimt metų nusi-stovėjo tam tikra tvarka. Sostinei draugiškose 1-oje ir 2-oje apygardose žmonės geriau maitinosi, todėl jų atstovai dažniau nugalėdavo Žaidynėse. 4-a ir 11-a apygardos vertėsi žvejyba ir žemdirbyste, todėl jų paaukotieji irgi būdavo stiprūs varžovai. Koriolanas vylėsi gauti 1-ą ar 2-ą apygardą, bet jam neskyrė nei tos, nei tos. Dar labiau jį įskaudino tai, kad 2-os apygardos berniuką gavo Sejanas Plintas. Jo vardas nebuvo paminėtas ir prie 4-os apygardos vaikų. Paskutinė reali galimybė gau-ti nugalėtoją – 11-os apygardos berniuką – teko Energetikos ministro dukteriai Klemensijai Davkout. Klemensija, ne taip kaip Livija, gerą žinią sutiko santūriai, persimetė per petį juo-dus it varno plunksnos plaukus ir į savo segtuvą uoliai įrašė paaukotojo vardą.

Negi vienas geriausių Akademijos studentų, be kita ko, ki- lęs iš Snou šeimos, liko užmirštas? Koriolanas jau ėmė manyti, kad sąrašė jo visai nėra. O gal jam teks kokios nors ypatingos pareigos? Ir tada, jo siaubui, dekanas Haibotomas sumurmėjo:

– Galiausiai dvyliktos apygardos mergina... skiriama Ko-riolanui Snou.

Suzanne Collins. „Sakmė apie strazdą ir gyvatę“. Pirmojo skyriaus ištrauka.

© 2020, Suzanne Collins.

© 2020 Scholastic Inc. All rights reserved.

Viršelio dailininkas: Tim O'Brien © 2020 Scholastic Inc.

© Viktorija Uzėlaitė, vertimas į lietuvių kalbą, 2020

© Baltos lankos, 2020

Planuojama išleidimo data lietuvių kalba: 2020 m. ruduo.